

عنوان مقاله:

بررسی میزان ونوع استفاده از پیام رسان های تلفن همراه هوشمند نزد زنان خانه دار تهران

محل انتشار:

پژوهشنامه زنان، دوره 9، شماره 24 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

طیبه منصوری شاد - دانشکده علوم انسانی دانشگاه علوم تحقیقات

علی دلاور - دانشگاه علامه طباطبایی

افسانه مظفری - واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

با عمومی شدن دسترسی تلفن همراه هوشمند و افزایش تصاعدی ضریب نفوذ اینترنت در ایران و در کنار آن افزایش نرم افزارهای اجتماعی تلفن همراه و کاربرد های ارتباطی آن، کاربران از جمله بانوان خانه دار توجه ویژه ای به آن ابراز نمودند. از آنجا که زنان نیمی از پیکره جامعه اند و نقش مهمی در توسعه جوامع ایفا می کنند، لازم شد پژوهشی با هدف بررسی میزان و نحوه استفاده از این ابزار ارتباطی نزد زنان خانه دار صورت گیرد و عواملی همچون مدت زمان استفاده، کاربردهای مورد نظر و تعداد شبکه های ارتباطی تلفن همراه که خانم های خانه دار در آن حضور دارند، مورد بررسی قرار گیرد. روش پژوهش، توصیفی از نوع پیمایشی است. جامعه آماری این پژوهش زنان ساکن مناطق شهر تهران می باشند که به روش نمونه گیری طبقه ای چند مرحله ای انتخاب شدند. گروه نمونه در این پژوهش براساس جدول کرسی و مورگان ۳۸۴ نفر از زنان خانه دار است. برای گردآوری اطلاعات از ابزار پرسشنامه محقق ساخته پس از روایی و پایایی بهره گرفته شد. یافته های پژوهش نشان داد، ۵/۲۵ درصد زنان خانه دار با اینکه کاربر پیام رسان های تلفن همراه می باشند، آشنایی کمی با این ابزار ارتباطی دارند. همچنین نتایج حاکی از آن است که بین متغیرهای تنوع پیام رسان ها، اطلاع رسانی و ارتباط با دیگران و میزان استفاده از پیام رسان های تلفن همراه رابطه وجود دارد. زنان با ایفای نقش مادری و همسری، نقش محوری در تحکیم خانواده و تربیت نسل آینده دارند و بیشترین تاثیر را بر سلامت و بهداشت خانواده ایفا می کنند. پس لازم و ضروری است که اطلاع رسانی و فرهنگ سازی مناسب در این زمینه صورت گیرد. تا استفاده از این ابزار ارتباطی که همچنان رو به گسترش است، صرفاً جهت بالا رفتن آگاهی آنان و کارهای روزمره مفیدشان باشد

کلمات کلیدی:

پیام رسان های تلفن همراه هوشمند، نحوه استفاده، میزان حضور، زنان خانه دار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1355899>

